

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacra militia Gisilberti Ducis Lotharingiae. Cap. XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

à Saxonibus exigentes, ab exercitu Henrici Regis occiduntur atque capiuntur; eisque ad internecionem deletis, tributum, quod petebatur, Deo pro gratiarum actione in Ecclesijs & pauperibus exsoluitur. Anno ix^o. xxxv. Rex Henricus Danos, qui piraticam in Frisones exercebāt, vincit, & vectigales facit, & Chuipiam eorū Regem baptizari procurat.

Quia verò prædictus Princeps vix vnquam in Italia bellauit, hinc postremo loco subiicit Sigebertus: Anno ix^o. xxxvii. Henricus Rex moritur: qui tametsi in debellandis hostibus fuerit gloriosus, quia tamen pacificus erat, nullam operam dedit, vt effugatis ab Italia tyrannis, qui quasi conductitij & mercenarij alter alteri succedentes imperium dilaniabant, benedictionem Imperialem acciperet. Post quem Otto filius eius imperauit annis xxxvi.

De sacra militia GISILBERTI Ducis Lotharingia.

C A P. XXX.

*1. Brabantie
Dux ex be-
neficio Imp.*

*Sigeb. anno
927.*

POST mortem Caroli Regis Henricus Rex, nolentibus ei subesse Lotharingis, perspecta industria & potentia Gisilberti, filiam suam Gerbirgam ei despondit, & eum iterum Lotharingæ præfecit: siue, vt Witi-chindus scribit, eum affinitate & amicitia sibi iunctū subdelegauit in omni Lotharij regno. Quare

Quare dubitandum non est, quin & sub Henrico, & antea sub Carolo Simplice in facris bellis gerendis industrius & potens regni Dux fuerit. Abbas Urspergensis vocat eum aliquoties Ducem Belgicæ.

Fuit quoque Abbas sæcularis monasterij Epternacensis à S. Willibrordo fundati. In catalogo enim eius loci Abbatum recensetur decimus sextus ab anno 1000. XCVI, per annos nouemdecim Reinerus Lotharingæ Comes, magnus monasterij sui illustrator. Deinde eius successor Gisilbertus Dux Lotharingæ, filius Reineri, Ottonis sororius.

Filiam quoque habuit Dominam Willitrudem, quæ Bergense S. Crucis monasterium in Eistetenensi diocæsi fundauit. De quo legitur in opere De monasterijs Germaniæ.

At verò Henrico mortuo, prioris vitæ suæ gloriam maculauit Gisilbertus, cum Euerardo Comite palatij Ottoni Magno rebellans. Qui etiam sua fallacia Henricum Imperatoris fratrem, ab eius fide seiunctum, suæ factionis socium fecerunt, suggerentes, regnum ei magis competere, patre regnante nato, quàm Ottoni ante regnum nato. Sed Deo vindice dederunt tandem rebellionis suæ poenam. Anno siquidem 1000. XLIII. fideles Regi Vdo & Conradus Euerardum & Gisilbertum, deprædando regno securè intentos, iuxta Rhenum inopinatè aggressi, acerrimè debellarunt. Et Euerardo caso,

Gisilberto autem Rheni undis submerso, ceterorum vix quisquam effugit, qui non aut eo prælio caderet, aut viuus in hostium potestatem deueniret.

De magnitudine bellorum sacrorum quæ gestit
 OTTO Imperator cognomento Magnus.

C A P. X X X I.

Hic Brabantie Ducatum quinquies cõsulit.

HENRICO Aucupi successit filius Otto, cui Magni nomen peperit rerum gestarum magnitudo quas pace belloque, pacata Germania & regnis externis, confirmato imperio, & ecclesiis plurimis exstructis, feliciter confecit.

Initia gubernationis difficillima habuit, bellis ciuilibus plena. Quo etiam tempore Boleslaus Dux, trucidato fratre Wenceslao quòd ad Christianam religionem transfuisset, arma in Imperatorem expediuit. Vicini quoque Hungari, noui Imperatoris vires atque fortunam periclitaturi, infestis armis in Franconiam irruerunt, ea vastata Saxoniam aggressuri. His bellis tam difficilibus & variis Imperator intentus, Bauaricos primùm motus composuit, & in deditionem receptis Brandeburgensibus in Boleslaum Bohemum duxit. Cuius belli initia cum prosperè succederent, Hungaros etiam non difficulter reiecit. Sed mutata paulo post fortuna, tantos ex illata Imperatori clade Boleslaus spiritus concepit, vt bellum sæpè renouatum
 in quin-